

Зайчик Щастунчик прокинувся та голосно позіхнув. Він потрусив вушками, випростав довгі задні лапки й зістрибнув із ліжка.

Безпорадний, зайчик стояв перед своїм убранням. Що ж йому вдягнути?

Він узяв червону шапку.

— Ні-і-і, сьогодні ж не червоний день, — пробурмотів Щастунчик і зняв її з голови.

Але й жовті чобітки якось зовсім не пасували до його настрою.

Те саме було й за сніданком. Соковиті помаранчеві морквини?

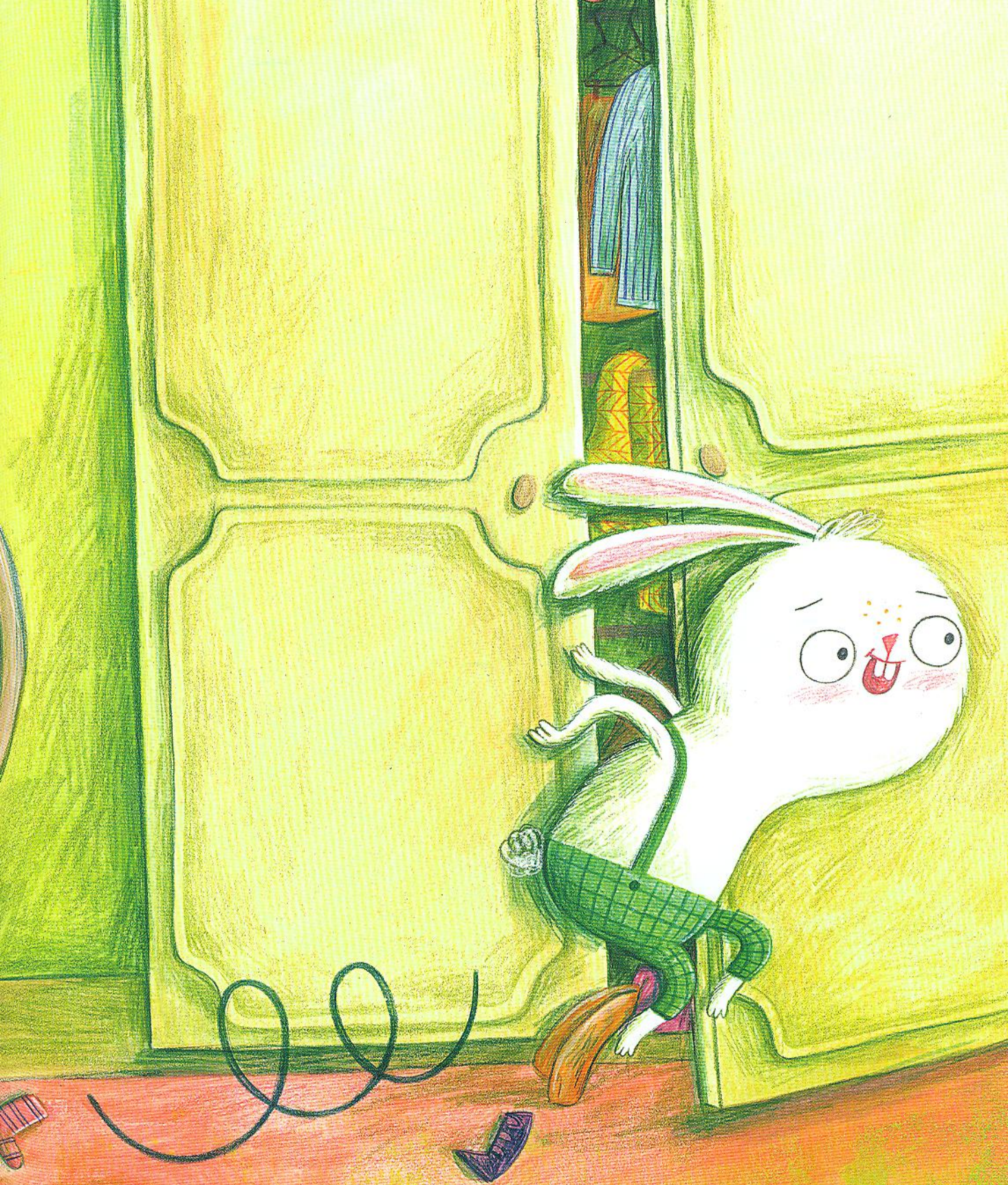
Хрумкий зелений салат?

Зайчик Щастунчик ніяк не міг вирішити.

Аж раптом погляд Щастунчика впав на колесо фортуни, що стояло біля його шафи. Жовтий, помаранчевий, червоний, синій, зелений, чорний — на ньому було зібрано всі кольори.

Щастунчик обережно покрутив колесо. «Цок-цок-цок», — відгукнувся вказівник і зупинився на зеленому полі.

— Зелений! Оце так пощастило! Я люблю
зелений колір!
Зайчик Щастунчик натягнув зелені штанці
й радісно пострибав надвір.